

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av renskötsellagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att renskötsellagen ändras.

Enligt de bestämmelser som föreslås i lagen ska renbeteslag upprätta och godkänna skötsel- och nyttjandeplaner för renbetesmark. Syftet med den föreslagna planeringen är att man för varje område ska hitta de lämpligaste tillvägagångssätten på lång sikt, så att en hållbar användning av betesmarkerna främjas. Planeringsskyldigheten är avsedd att ge renbeteslagen möjlighet att påverka den effekt som klimatförändringen, annan markanvändning och renbete har för renbetesmarkernas avkastningsförmåga och biologiska mångfald.

I propositionen föreslås dessutom förtydliganden och preciseringar av de i renskötsellagen föreskrivna principerna för minskning av antalet renar i situationer där renantalet överskrider eller hotar att överskrida maximiantalet. Det föreslås också lagändringar vars syfte är att förhindra att renägare som försummar skyldigheten att minska sitt renantal drar fördel av det antal renar som inte minskats. Genom de föreslagna ändringarna, som inbegriper bestämmelser om en administrativ påföljdsavgift, blir det enklare att hålla renantalen under kontroll och fallen där maximiantalet renar överskrids blir färre, vilket innebär mindre olägenheter för renbetesmarkernas hållbarhet och renskötarna.

I renskötsellagen föreslås också vissa andra ändringar som syftar till att göra förvaltningen av renskötseln smidigare, minska förvaltningskostnaderna och beakta utvecklingen i fråga om kommunikationsmedel. I propositionen föreslås en förbättring av ställningen för renskötare i huvudsyssla i form av en översyn av den begränsning av röstetalet som används i beslutsfattandet vid renbeteslagsstämman. Det föreslås dessutom att de bestämmelser genom vilka renskötselförseelse kriminaliseras ska ses över så att de motsvarar kraven på noggrant avgränsad straffrättslig reglering.

Med anledning av ovannämnda lagändringar föreslås ändringar som i stort sett är av teknisk natur i de bestämmelser som gäller villkor för stöd för renhushållning i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen och lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar. I lagen om verkställighet av böter föreslås ändringar föranledda av den administrativa påföljdsavgift som föreslås i propositionen.

Lagarna avses träda i kraft våren 2026.

1.

Lag

om ändring av renskötsellagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i renskötsellagen (848/1990) 14 § 1 mom., 15, 21, 22 och 30 §, 43 § 1 mom. samt 47 och 52 §, av dem 14 § 1 mom. sådant det lyder i lag / , 21 och 22 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 285/2013 och 52 § sådan den lyder i lag / , och

fogas till 10 § ett nytt 3 mom. och till lagen nya 1 a, 16 a, 19 a, 21 a, 22 a §, ett nytt 6 c kap. samt nya 52 a och 52 c § som följer:

1 a §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att säkerställa de grundläggande förutsättningarna för en ekologiskt, ekonomiskt och socialt hållbar renskötsel och att trygga samernas rätt att bevara och utveckla sitt språk och sin kultur.

10 §

Införande av renar till ett renbeteslags område

När renarna har förts in till ett renbeteslags område och antecknats som införda livrenar i förslaget till renbeteslagets renlängd, ska renvärden förse renvärden i det avsändande renbeteslaget med ett intyg som innehåller uppgift om vem som överlätit renarna och antalet renar som förts in med tillstånd.

14 §

Sammanställande av ett renbeteslags stämma

Ett renbeteslags stämma sammankallas av renbeteslagets styrelse. Dessutom ska styrelsen sammankalla stämman, då delägare i renbeteslaget som äger minst tio procent av de inräknade renar som tillhör renbeteslagets delägare yrkar på detta för avgörande av ett visst ärende. Om stämman inte har sammankallats inom en månad från det yrkandet bevisligen framställdes, får Livsmedelsverket berättiga den som har framställt yrkandet att sammankalla stämman. Kallelserna ska sändas till delägarna som elektroniskt meddelande via det kommunikationsmedel som renbeteslagets bestämt eller per brev minst 14 dagar före stämman. Om kallelsen kan sändas till alla delägare som elektroniskt meddelande, ska den sändas minst 10 dagar före stämman. På kallelsen tillämpas 24 § 2 mom. i föreningslagen (503/1989).

15 §

Röstning vid renbeteslagets stämma

Vid ett renbeteslags stämma har en delägare lika många röster som delägaren har inräknande renar. Ett i 22 a § 2 mom. avsett antal renar som delägaren låtit bli att minska ger dock ingen rösträtt. En delägare får använda sin rösträtt även genom ombud. Vid stämman får ingen rösta med ett röstetal som utgör mer än femton procent av det antal inräknade renar som delägarna i renbeteslaget har eller överskrider det maximiantal livrenar per delägare som föreskrivits med stöd av 21 § 1 mom.

Som stämmans beslut anses den mening som har understötts av flertalet av de avgivna rösterna. Fallor rösterna lika avgör ordförandens röst, vid val dock lotten.

16 a §

Delgivning av stämmobeslut

När det är fråga om ett annat ärende än ett förvaltningsärende anses delägarna i ett renbeteslag ha fått del av ett stämmobeslut vid den tidpunkt då mötesprotokollet med tillhörande besväransvisning har justerats.

Med avvikelse från förvaltningslagen (434/2003) gäller 1 mom. också icke-förpliktande beslut som renbeteslagets stämma har fattat i ett förvaltningsärende.

Med avvikelse från förvaltningslagen anses en delägare i ett renbeteslag ha fått del av ett förpliktande stämmobeslut i ett förvaltningsärende vid den tidpunkt som nämns i 1 mom., om delägaren har deltagit i stämman själv eller via ombud. Förpliktande förvaltningsbeslut som fattas av renbeteslagets stämma ska delges separat till delägare som inte har varit företrädare vid stämman. Utöver de delgivningssätt som föreskrivs i förvaltningslagen och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) får även elektroniskt meddelande via det kommunikationsmedel som renbeteslagets bestämt eller brev användas för delgivning. Om inget annat visas, anses delfäendet ha skett tredje dagen efter avsändandet av ett elektroniskt meddelande och sjunde dagen efter avsändandet av ett brev.

19 a §

Jäv

På jäv för delägare i ett renbeteslag, för medlemmar i ett renbeteslags styrelse och för ombud vid omröstning vid renbeteslagets stämma tillämpas oberoende av förvaltningslagen bestämmelserna om jäv för medlemmar och ombud i 26 § 1 och 3 mom. i föreningslagen. Oberoende av förvaltningslagen tillämpas på jäv för styrelsemedlemmar och renvärdar dessutom bestämmelserna i 37 § i föreningslagen om jäv för styrelsemedlemmar och funktionärer.

3 kap.

Renantal

21 §

Maximiantal renar

Genom förordning av statsrådet föreskrivs för tio år i sänder hur många livrenar ett renbeteslag varje år får hålla inom sitt område och hur många sådana renar en delägare högst får äga. Av särskilda skäl kan maximiantalet renar ändras under tioårsperioden genom förordning av statsrådet.

När det i 1 mom. avsedda maximiantalet livrenar per renbeteslag bestäms ska det säkerställas att det antal renar som under vintern betar på renbeteslagets vinterbetesmarker inte överskrider gränserna för en hållbar avkastning av vinterbetesmarkerna.

Om ett ändamålsenligt bedrivande av renskötsel förutsätter det, får ett renbeteslag för högst ett år i sänder besluta att maximiantalet livrenar inom renbeteslagets område ska vara högst 20 procent mindre än det maximiantal som nämns i 1 mom.

Renbeteslagets beslut ska iakttas trots eventuellt ändringssökande, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat på grund av anförda besvär. Om beslutet innehåller ett föreläggande att minska renantalet, ska det minskas på det sätt som föreskrivs i 22 §.

Renbeteslaget ska delge Livsmedelsverket, Livskraftscentralen i Lappland och Renbeteslagsföreningen sitt beslut.

21 a §

Givande av rekommendation om slaktvolym

Renbeteslaget ska årligen ge sina delägare en enhetlig procentuell rekommendation om antalet renar som ska slaktas, om det inte finns skäl enligt 22 § att förelägga delägarna att minska sitt renantal. I rekommendationen ska renbeteslaget beakta lönsamhetsaspekterna förenade med renhushållning samt det maximiantal livrenar som avses i 21 § 1 eller 3 mom. eller 40 b § 3 mom. Av det beslut genom vilket rekommendationen ges ska det tydligt framgå att den inte är förpliktande.

22 §

Beslut om minskning av antalet renar

Om ett renbeteslags eller en renägares antal livrenar överskrider det maximiantal som avses i 21 § 1 eller 3 mom. eller 40 b § 3 mom., ska renbeteslaget under det följande renskötselåret fatta beslut om minskning av det antal renar som sköts inom dess område till det tillåtna maximiantalet. I första hand ska ett föreläggande att minska renantalet gälla de renar som inte tillhör delägare i renbeteslaget. I fråga om renar som tillhör delägare i renbeteslaget ska ett föreläggande att minska renantalet i första hand gälla de renar som delägarna har utöver det maximiantal som har fastställts för dem.

Efter de minskningar som avses i 1 mom. ska minskning av renantalet föreläggas i fråga om de renar som tillhör delägarna i renbeteslaget, i proportion till deras renantal. Ett antal renar som inte har minskats så som avses i 22 a § 3 mom. räknas inte till delägarens renantal vid det föreläggandet. Av särskilda skäl kan dock ett renbeteslag besluta att en delägars renantal inte behöver minskas. Motsvarande antal minskas i så fall för de övriga renägarna i proportion till deras renantal. Renbeteslaget kan dessutom besluta att göra undantag från regeln om minskning i proportion till renantalet, i den omfattning det är nödvändigt för att trygga ett tillräckligt antal avelssarvar.

Är det sannolikt att antalet renar utan åtgärder från renbeteslagets sida kommer att överskrida det tillåtna maximiantalet under det följande renskötselåret, ska renbeteslaget besluta att antalet renar ska minskas redan under det löpande renskötselåret. På minskningen tillämpas 1 och 2 mom.

Renbeteslagets beslut enligt 1 och 3 mom. ska iakttas trots eventuellt ändringssökande, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat på grund av anförda besvär.

Som beräkningsgrund för de minskningar som avses i denna paragraf används antingen antalet renar enligt den senast fastställda renlängden eller antalet renar under det löpande året.

22 a §

Genomförande av minskning av antalet renar

Delägarna i ett renbeteslag ansvarar för att antalet renar minskas i enlighet med renbeteslagets i 22 § avsedda beslut.

Antalet renar anses ha minskats om en ren har slaktats eller om det har bevisats i enlighet med 10 § 3 mom. att en ren har överlåtits till någon utanför renbeteslaget under det renskötselår då minskningen genomförs eller om en ren under denna tid har dött av någon annat orsak än slakt.

Om antalet renar inte har minskats i enlighet med renbeteslagets beslut under det renskötselår under vilket minskningen genomförs, kvarstår delägarens skyldighet att minska antalet renar under de fem följande renskötselåren. Renbeteslaget ska för varje delägare föra bok över antalet renar som inte minskats trots minskningsskyldigheten. Om en delägare minskar sitt renantal under ett sådant renskötselår under vilket renbeteslaget genomför i 22 § avsedda minskningar, hänförs minskningarna utförda av delägaren i första hand till bokförda försummelser från och med den äldsta försummelsen, därefter till minskningsskyldigheten för året i fråga. Under ett renskötselår då en delägare inte har någon minskningsskyldighet anses eftersatta minskningar vara gjorda i en omfattning som motsvarar det antal med vilket delägarens slaktvolym överskrider den slaktvolym som följer av den rekommenderade slaktprocent som avses i 21 a §.

Renbeteslaget ska efter utgången av varje renskötselår meddela Livsmedelsverket det årliga antal renar per delägare som inte minskats trots minskningsskyldigheten, till den del antalet överstiger tre procent av det totala antalet livrenar som delägaren i fråga har.

Renbeteslaget kan besluta att en ren som en delägare utan skyldighet därtill har gjort sig av med i minskningssyfte på det sätt som nämns i 2 mom. och vid den tidpunkt som avses i momentet kan anses ingå i de minskningar av renantalet som görs under högst fem följande renskötselår efter beslutet. Renbeteslaget ska för varje delägare föra bok över det antal renar som minskats på förhand i enlighet med renbeteslagets beslut.

I det beslut som avses i 22 § kan renbeteslaget bestämma att det vid sina renskiljningar kommer att verkställa minskning för de renägars räkning som inte själva minskar antalet renar. Om utförandet av uppdraget förhindras eller om polisbefogenheter annars behövs för att fullfölja uppdraget kan polisen på begäran ge handräckning till dem som medverkar i verkställandet av beslutet. På handräckning tillämpas 9 kap. 1 § 3–6 mom. i polislagen (872/2011).

Livsmedelsverket får meddela närmare föreskrifter om de blanketter som ska användas för bokföring av det antal renar som inte minskats trots föreläggande.

30 §

Renlängd

Ett renbeteslag ska varje renskötselår på basis av renskiljningarna upprätta en förteckning över de renar som ägs av delägare i renbeteslaget (*renlängd*). I renlängden ska även införas övriga renar som sköts inom renbeteslagets område samt de renar som ägarna har tagit i bruk utanför renskiljningarna. I renlängden ska dessutom i enlighet med principer som renbeteslagsstämman bestämmer införas renar som av andra skäl inte har ingått i renskiljningarna.

Motsvarande längd ska upprättas över de renar som vid renskiljningar har konstaterats höra till andra renbeteslag.

En delägare i ett renbeteslag är skyldig att till renbeteslaget sanningsenligt lämna de uppgifter om sitt renantal som behövs för renlängden.

Ett beslut om fastställande av renlängden gäller trots eventuellt ändringssökande, om inte förvaltningsdomstolen bestämmer något annat på grund av anförda besvär.

Närmare bestämmelser om renlängden utfärdas genom förordning av statsrådet.

6 c kap.

Skötsel- och nyttjandeplaner för renbetesmarker

40 a §

Upprättande av skötsel- och nyttjandeplan för renbetesmark

Ett renbeteslag ska vart tionde år upprätta och godkänna en skötsel- och nyttjandeplan för renbetesmark i vilken det bestämmer åtgärder för att ordna nyttjandet av betesmarkerna på ett sådant sätt att hållbarheten och den biologiska mångfalden hos betesmiljöerna tryggas på lång sikt, så att nuvarande och kommande generationers möjligheter att bedriva renskötsel främjas.

Om planen omfattar åtgärder som hänför sig till byggande, återställande av natur eller permanent extrautfodring av renar i områden som inte ägs av staten, kommuner eller församlingar ska renbeteslaget som ett led i beredningen av skötsel- och nyttjandeplanen samråda med företrädare för det lokala jord- och skogsbruket.

Innan det godkänner skötsel- och nyttjandeplanen för renbetesmark ska renbeteslaget be Livskraftscentralen i Lappland yttra sig om huruvida planen uppfyller de krav som ställs på sådana planer i denna lag. Den godkända planen ska sändas till Livsmedelsverket inom två månader från godkännandet.

Beslutet att godkänna planen är i kraft trots eventuellt ändringssökande, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

40 b §

Vad en skötsel- och nyttjandeplan för renbetesmark ska innehålla

En skötsel- och nyttjandeplan för renbetesmark ska innehålla en beskrivning av det nuvarande tillståndet och de främsta kända naturvärdena för renbeteslagets renbetesmarker samt av de viktigaste faktorerna och riskerna av relevans för betesmarkernas skick och framtida nyttjande och för annan markanvändning som påverkar betesmarkerna. Planen ska dessutom innehålla en beskrivning av tillvägagångssätt avsedda att förebygga skador som renar orsakar på odlingar och permanent bebyggelse. I planen ska mål uppställas för hur man avser trygga att betesmarkerna hålls i gott skick och nyttjas hållbart och effektfulla åtgärder för att uppnå målen beskrivas.

Åtgärderna i skötsel- och nyttjandeplanen för renbetesmark ska omfatta åtminstone två av följande:

1) att förbättra tillståndet för lavbetesmarker genom att anvisa vinterbetesmarker som inte ska nyttjas under snöfria tider och genom att styra renar som vandrar mellan betesmarker med hjälp av vallning, stängsel eller på något annat sätt,

2) att minimera användningen av betesmarker vintertid genom att minst två tredjedelar av renskötselårets slaktrenar slaktas senast den 15 november eller, om särskilda vinterbetesmarker används, genom att slaktrenarna skiljs och slaktas innan renarna flyttas till vinterbetesmarkerna,

3) att utveckla rotationen av sommarbetet genom att under snöfria tider styra betesgången på ett sätt som främjar den biologiska mångfalden och motverkar igenväxt; dessutom eller alternativt att delta i sådana åtgärder för återställande av naturen på betesmarkerna som har betydande inverkan på den lokala naturen,

4) att öka det gemensamma nyttjandet av betesmarker genom sammanslagning av eller samarbete mellan renbeteslag, betesgrupper, "siidor" eller motsvarande renskötargrupper i renbeteslaget som sköter sina renar tillsammans, i syfte att främja den biologiska mångfalden hos betesmarkerna och betesrotation,

5) att sänka maximiantalet renar per renbeteslag för att förbättra vinterbetesmarkernas skick så att renantalet är minst 7 och högst 20 procent mindre än det maximiantal som avses i 21 § 1 mom.

Val och genomförande av en sådan åtgärd som avses i 2 mom. 5 punkten förutsätter att renbeteslaget har fattat ett gällande beslut om maximiantalet livrenar inom dess område. Så länge renbeteslagets renantal underskrider det maximiantal som avses i 21 § 1 mom. med mer än 20 procent behövs dock inget separat beslut. Beslutet får fattas för högst tio år åt gången. Ett beslut av renbeteslaget omfattas av bestämmelserna i 21 § 4 och 5 mom.

Livsmedelsverket meddelar närmare föreskrifter om utformningen av skötsel- och nyttjandeplaner för renbetesmark och om de blanketter som ska användas vid upprättandet av planen.

40 c §

Uppföljning och rapportering avseende planen samt ändringar i planen

Ett renbeteslag ska årligen godkänna en beskrivning av hur planen har genomförts. Beskrivningen ska sändas till Renbeteslagsföreningen senast den 15 november varje år.

Renbeteslagsföreningen ska sända renbeteslagens beskrivningar till Livsmedelsverket före utgången av november.

På basis av sin uppföljning får ett renbeteslag vid behov besluta att se över planen, förutsatt att planen fortfarande uppfyller kraven i 40 b §. Om det visar sig omöjligt att genomföra en i 40 b § 2 mom. avsedd åtgärd i planen, ska renbeteslaget se över planen i syfte att ersätta åtgärden med en annan åtgärd, om inte kravet avseende minimiantalet åtgärder uppfylls oberoende. På ändringar i planen tillämpas dessutom vad som i 40 a § 2–4 mom. föreskrivs om planerna.

På renbeteslaget, den plan som renbeteslaget fastställt och den beskrivning som avses i 1 mom. tillämpas vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om myndigheter och myndighetshandlingar. Utöver vad som i den lagen föreskrivs om grunderna för sekretess är sådana uppgifter i planen och beskrivningen som gäller renbeteslagets eller renägarnas näringsverksamhet sekretessbelagda om det finns grundad anledning att anta att de kan orsaka renägaren eller renbeteslaget ekonomisk skada om de lämnas ut.

43 §

Överlåtelse av renboskap inom renbeteslag

Den som förvärvar renar genom köp eller gåva och som är delägare i samma renbeteslag eller har för avsikt att vara det, ska utan dröjsmål underrätta renvärderna om detta. En renägare vars renantal till den del som inte har minskats överstiger tre procent av det totala antalet livrenar får inte sälja sina renar eller ge dem i gåva till nämnda förvärvare förrän ägaren har fullgjort sin skyldighet enligt 22 a § 1 mom. att minska renantalet, såvida inte överlåtelsen gäller hela renboskapen och det avtalas att minskningsskyldigheten övergår på förvärvaren.

47 §

Renskötselförseelse

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) i strid med 30 § 3 mom. underlåter att uppge det antal renar som ska införas i renlängden eller uppger ett oriktigt antal,

2) i strid med förbudet enligt 10 § 1 mom. eller utan det tillstånd som krävs enligt 2 mom. i den paragrafen för in renar till renbeteslagets område, eller

3) i strid med 42 § skrämmer renar

ska, om inte strängare straff föreskrivs för gärningen någon annanstans i lag, för *renskötsel förseelse* dömas till böter.

Myndigheten kan avstå från att anmäla en förseelse till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen är ringa och det inte är fråga om upprepade överträdelser av bestämmelserna.

52 §

Tillsyn

Livsmedelsverket utövar tillsyn över att denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den blir iakttagna och verkställda.

Om ett renbeteslag eller en delägare i ett renbeteslag bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den kan Livsmedelsverket förelägga renbeteslaget eller delägaren att fullgöra sin skyldighet inom en tid som är tillräcklig med beaktande av sakens natur.

Livsmedelssäkerhetsverket får förena ett i 2 mom. avsett föreläggande med vite eller med hot om att den försummade åtgärden utförs på renbeteslagets bekostnad.

Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

52 a §

Avgift för försummelse av slakt

Livsmedelsverket kan påföra en delägare i ett renbeteslag som försummar sin skyldighet enligt 22 b § 1 mom. att minska antalet renar en påföljdsavgift (*avgift för försummelse av slakt*). Avgiften är 450 euro för varje ren som trots minskningsskyldigheten är kvar. Det antal renar som är kvar trots minskningsskyldigheten räknas separat för varje sådant renskötselår under vilket minskningsskyldigheten inte iakttagits.

Avgift för försummelse av slakt kan efterskänkas eller påföras till ett lägre belopp än det belopp som bestäms enligt 1 mom., om gärningen kan anses vara ringa och inte tyder på likgiltighet för förpliktelse i lag eller om det med hänsyn till särskilda omständigheter som gäller gärningen är skäligt att efterskänka avgiften eller påföra den till ett lägre belopp än minimibeloppet.

Avgift för försummelse av slakt får inte påföras en person som misstänks för samma gärning i en förundersökning eller åtalsprövning eller i ett brottmål som är anhängigt vid domstol eller en person som genom en lagakraftvunnen dom har dömts för samma gärning. Om avgift påförts, får inte för samma gärning påföras en ytterligare försummelseavgift eller dömas till straff i domstol.

Avgift för försummelse av slakt får inte påföras, om mer än två år har förflutit från den sista dagen under det renskötselår då försummelsen upphörde. Bestämmelser om verkställigheten av avgifter för försummelse av slakt vilka påförts med stöd av denna lag finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002).

52 b §

Livsmedelsverkets rätt till information

Livsmedelsverket har trots sekretessbestämmelserna rätt att av renbeteslag och deras delägare få de upplysningar som är nödvändiga för utförande av de uppgifter som föreskrivs i denna lag.

Livsmedelsverket har oberoende av sekretessbestämmelserna dessutom rätt att ur det register som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter avgiftsfritt få de uppgifter som är nödvändiga för påförande av avgift för försummelse av slakt enligt 52 a § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 . Bestämmelserna i 52 a § ska dock börja tillämpas ett år efter det att denna lag har trätt i kraft.

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om märkesdistrikt och högsta tillåtna antal renar (414/2020) förblir i kraft vid ikraftträdandet av denna lag.

Ett antal renar som före ikraftträdandet av denna lag trots minskningsskyldigheten inte har minskats vid en i 22 § avsedd minskning och som i renbeteslagets delägarspecifika bokföring har antecknats som renar vars antal trots minskningsskyldigheten inte minskats kan vid ikraftträdandet av denna lag antecknas i den förteckning som avses i 22 a § 3 mom., om högst tre år har förflutit sedan minskningsskyldigheten uppkom.

Renbeteslaget ska fastställa den första skötsel- och nyttjandeplanen för renbetesmark under det renskötselår som följer efter ikraftträdandet av denna lag.

2.

Lag

om ändring av 14 § i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) 14 § 1 mom. som följer:

14 §

Stöd för renhushållning

En renägare som bedriver renhushållning i Finland inom det nordliga stödområdet kan beviljas stöd på basis av antalet i 5 § 2 punkten i renskötsellagen (848/1990) avsedda livrenar. Stöd kan beviljas fysiska personer eller ett sådant hushåll som består av fysiska personer och som är en familjehelhet med gemensam ekonomi. Som hushåll betraktas också ett oskiftat dödsbo. Stöd betalas inte till den del antalet livrenar överskrider de för renbeteslaget eller dess delägare bestämda maximiantal som avses i 21 § 1 eller 3 mom. eller 40 b § 3 mom. i renskötsellagen. Stöd betalas inte för det antal renar som delägaren har förelagts att slakta enligt ett i 22 § 1 eller 3 mom. i renskötsellagen avsett beslut. Om det antal renar som hushållet trots föreläggande låtit bli att slakta överskrider tre procent av antalet livrenar i hushållet, betalas inget stöd alls till hushållet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ansökningar som har blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

3.

Lag

om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar (986/2011) 10 § 4 mom., sådant det
lyder i lag 1676/2015, och
fogas till lagen en ny 10 a § som följer:

10 a §

Iakttagande av skyldigheter enligt renskötsellagen

Ett renbeteslag kan beviljas stöd endast om antalet livrenar i renbeteslaget inte överskrider det maximiantal som föreskrivits med stöd av renskötsellagen.

Om renbeteslaget med stöd av 21 § 3 mom. eller 40 b § 3 mom. i renskötsellagen har beslutat att det tillåtna maximiantalet livrenar per renbeteslag ska vara lägre än det antal livrenar som avses i 1 mom., kan stöd beviljas endast om maximiantalet livrenar enligt renbeteslagets beslut inte överskrider.

Livskraftscentralen i Lappland kan dock besluta att stöd beviljas, om antalet livrenar i renbeteslaget är högst tre procent större än det tillåtna maximiantalet renar per renbeteslag och den som ansöker om stöd anför särskilda skäl för överskridningen.

Förutsättningen för att en renbeteslag ska få stöd är att renbeteslaget har fullgjort sina skyldigheter enligt renskötsellagen att upprätta en skötsel- och nyttjandeplan för renbetesmark och se över planen. Beviljandet av stöd till renbeteslag förhindras dessutom om den behöriga myndigheten har kännedom om att renbeteslaget under ansökningsåret eller året före det allvarligt har försummat sina övriga skyldigheter enligt renskötsellagen.

Bestämmelserna i 1–4 mom. hindrar inte att investeringsstöd beviljas för ett slakteri som flera renbeteslag äger tillsammans.

Denna lag träder i kraft den 20 .

På ansökningar som har blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

4.

Lag

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom. 55 punkten, sådan den lyder i lag x/x, och fogas till 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag x/x, en ny 56 punkt som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om verkställighet av följande administrativa påföljder av straffkaraktär:

55) avgift för överskriden utsläppsrätt enligt 34 § i lagen om handel med utsläppsrätter för distribution av fossila bränslen (1066/2024),
56) avgift för försummelse av slakt enligt 52 a § i renkötsellagen (848/1990).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den dd mmmm åååå